

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7543/2024
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вида Јогановић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву и „Пољопривредно добро Гучево“ АД Лозница, чији је пуномоћник Славица Јанковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2831/23 од 21.12.2023. године, у седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2831/23 од 21.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2831/23 од 21.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1141/22 од 26.04.2023. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је на основу одржаја постао искључиви власник кат.парц. бр. .../..., површине 0.47,97 ха, уписане у ЛН бр. ... КО ..., те да се тужилац на основу ове пресуде упише као искључиви власник ове парцеле у катастру непокретности и другим јавним земљишњим књигама, што су тужени дужни да признају и трпе, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2831/23 од 21.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, упућен је првостепени суд да одлучи о захтеву тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде од 16.05.2023. године и захтеву туженог „Пољопривредно добро Гучево“ АД Лозница од 29.05.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију и допуну ревизије, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о неоснованости тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, будући да се ради о парници ради утврђења права својине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда, те применом одредаба чланова 210. и 211. ЗПП одбили тужбени захтев због непотпуне пасивне легитимације. Поред тога, тужилац уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 25.11.2022. године, ради утврђења, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић